

[Socialministeren]

Videre kan jeg henvise til, at barnet efter den foreslåede formulering af § 125, stk. 1, skal have adgang til at udtale sig over for udvalget.

Det er endvidere i socialministeriets cirkulære af 1. oktober 1975 om hjælpeforanstaltninger uden samtykke efter bilstandslovens § 13 anført, at det sociale udvalg skal være opmærksomt på, at børn i disse sager befinder sig i en situation, der forpligter udvalget til at vise den yderste forståelse.

Det afgørende kriterium, at der foreligger en velfærdstruende situation, som nødvendiggør en indgriben, vil efter min mening ikke blive tydeliggjort for barnet ved, at dette får beskikket en særlig sagkyndig person.

Det kan yderligere frygtes, at barnet vil kunne komme til at betragte sig som modpart over for forældrene og forvaltningen, således at de fremtidige bestræbelser for at skabe mulighed for barnets tilbagevenden til hjemmet på forhånd vanskeliggøres.

Ud fra disse betragtninger må jeg afvise ændringsforslagene fra VS, og med disse bemærkninger skal jeg anbefale regeringens lovforslag til uændret vedtagelse ved anden behandling.

Askjær Jørgensen (FP):

Over for dem, der ikke forstod, at det var en fortællelse, da jeg talte om vort ændringsforslag, skal jeg gøre opmærksom på, at det, jeg påpegede over for fru Lone Dybkjær, var, at hun ikke har ret til at insinuere, at vi stiller besparelsesforslag på det sociale område, for det har vi aldrig gjort, og det kan fru Lone Dybkjær ikke bevise.

Fru Lone Dybkjær siger, at hun kunne godt stemme for det med de 10 dage, hvis det var nøje knyttet til, at dommeren kom med ind og blev gjort medansvarlig. Vi kan under ingen omstændigheder tiltræde, at dagantallet bliver øget, hvis ikke dommeren har været med inde at kigge på det.

Så glemte jeg at sige med hensyn til ændringsforslag nr. 4, at vi ligesom en række andre partier ikke kan tiltræde, at københavnerne skal have særbehandling her.

Så har jeg til slut en kommentar til ministeren, der siger, at dommeren kan komme i en vanskelig situation. Ja men det er vel faktisk det, vi har dommerne til: de skal have mod og styrke til at træffe afgørelser. Dom-

merne er vel også andre steder i lovgivningen i den situation, at de skal træffe afgørelser og tage ansvar for nogle ting. Når der skal tages stilling til, hvorvidt fængsling af folk, der er sat ind midlertidigt, skal opretholdes, er det jo ikke sådan, at dommeren tager stilling til skyldspørgsmålet, fordi han har taget stilling til, om en fængsling skal opretholdes eller ej. Derfor synes jeg, de ting hører sammen, det er den samme problemstilling, og dermed har jeg altså forklaret, at ministerens argumentation var forkert.

Så skal jeg sige, at jeg synes i øvrigt, at dette meget vanskelige lovforslag har fået en meget omhyggelig og grundig behandling i socialudvalget. Det er jeg meget tilfreds med, og det vil jeg gerne sige formanden tak for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen forkastedes, idet 49 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 2 i betænkningen forkastedes, idet 48 stemte for, 99 imod.

Ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen forkastedes, idet 5 stemte for, 142 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 uden for betænkningen forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 i betænkningen forkastedes, idet 29 stemte for, 118 imod.

Ændringsforslag nr. 4 i betænkningen forkastedes, idet 21 stemte for, 126 imod.

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-